

Dny dětství

Hana Zagorová

Je ve mně dálka. I dnů blízkost mám.
Pár fotek žloutne dál.
Vítr, co zalkal a zval k lásky hrám,
jak ve mně dál by vál.

Proudíme ke svým řekám,
po duši čas nám dál stéká.

Dny dětství zpátky dám
a tím zprůsvitní.
Dny dětství zpátky dám
a startem je cíl.
Dny dětství zpátky dám,
no, a čas bezcitný
je zas vlídný..

Zas ve mně klíčí mé zámotky snů.
Já slyším snůh zas tát, mám oči dívčí
a z příslibů dnů tuším, co má se stát.
Všechno v nás něco nechá.
Stvořené kdysi jen ke snům, útěchám...

Dny dětství zpátky dám
a tím zprůsvitní.
Dny dětství zpátky dám
a startem je cíl.
Dny dětství zpátky dám,
no, a čas bezcitný
je zas vlídný..

Dny dětství zpátky dám.
Když oči zamhouřím,
znovu se dovidám,
jak voní, jak voní
ten vzduch po bouřích.

Zpátky dám čas,
co nám zprůsvitní.
Dny dětství zpátky dám
a startem je cíl.
Dny dětství zpátky dám,
no, a čas bezcitný
je zas vlídný..

Dny dětství zpátky dám,
no, a tím zprůsvitní.
Dny dětství zpátky dám

a startem je cíl.
Dny dětství zpátky dám,
no, a čas bezcitný
je zas vlídný..

Dny dětství dám,
zpátky dám.
Dny dětství zpátky dám,
no, a čas bezcitný..